

גליון 23

שבטי ישראל

אייר תשפ"ב

בסימן ל"ג בעומר

הפינה
לצעירים

מתכון מוצלח
למפרום

דמויות מופת
בעדות ישראל
רבי יוסף בן סעדיה
בשירי (מהרי"ב)

בואו היכנסו לאתר מורשת הרמב"ם המתחדש!

באתר תוכלו
לעקוב אחרי
ארועים מגוונים,
הרצאות, וכנסים.
בנוסף תוכלו
למצוא עלוני פרשת
שבוע לילדים
ומבוגרים!
מחכים לכם!

בפתח הדברים

קוראים יקרים,
אנו שמחים להגיש בפניכם גיליון נוסף של עלון
שבטי ישראל מבית מרכז מורשת הרמב"ם ועדות
ישראל. גיליון מבית היוצר של המרכז המתחדש
בעיר הקודש טבריה העוסק בימים אלו בהרחבת
הפעילות ובמחקר אודות עדות ישראל השונות.

גיליונות עלון שבטי ישראל יעסקו בעזרת ה'
בהיבטים שונים של תרבות, היסטוריה, הלכה
ומחקר בעדות ישראל השונות.

גיליון זה שאתם מחזיקים בידכם מוקדש לעיסוק
בחדש אייר, על מנהגיו השונים והימים המיוחדים
המצויינים בו.

יום אחר יום.
דור אחר דור.
סופרים, ספירה ועוד אחת.

דור אחר דור,
מחכים לשוב לארץ אבותם.
מחכים לבית. למדינה.

סופרים ימים ושבועות,
נקבצים מכל הגלויות.
שבים לכאן,
לאדמה המייחלת לשובם.

מנהל תוכן: עותניאל מנצור
עריכה: אביטל לוי
עיצוב: רבקי שאולזון

מהותו של ל"ג בעומר

מוזיקה, בימי אבל על החורבן גם לא מסתפרים ולא חוגגים. כך גם ביום פטירתו של אדם קרוב בו עולים לקברו ומתפללים לעילוי נשמתו.

אך ביום פטירתו של רבי שמעון בר יוחאי - אין הדבר כך. האם חלילה איננו נוהגים כבוד בתנא הקדוש? כמובן שלא.

אם כך, מה פשר החגיגות ביום הסתלקותו?

יום פטירת רבי שמעון בר יוחאי מצויין כיום שמחה מכיוון שביום זה, שעות אחדות לפני שנפטר, כינס רבי שמעון את תלמידיו וגילה להם סודות מחכמת הנסתר שאיש לא הכיר וידע

אף על פי שרבים מציינים את יום ל"ג בעומר, הוא איננו חג "רשמי" ואין ו איסור מלאכה או חיובים הלכתיים מיוחדים. למרות זאת, למנהגים יש חשיבות גדולה במסורת ישראל. מה שנקרא בלשון חכמים - "מנהג ישראל תורה הוא". בל"ג בעומר ישנם מנהגים שונים כגון: הדלקת מדורות, משחק בחץ וקשת ועוד. למרות מנהגי האבלות בספירת העומר - יש שנוהגים שמותר לערוך חתונות ביום זה. כך או כך - נוהגים בו מנהגי שמחה ושמיעת מוזיקה ואף להסתפר.

הילולת רבי שמעון

ימי אבל, הם ימים שנוהגים בהם מנהגי אבלות. לא שומעים

הפסח ועד ל"ג בעומר ומיום זה מותר לשמוע שירים, להסתפר וכו'.

ומה עוד קרה בתאריך זה?

בעת שיצאו בני ישראל ממצרים הם הלכו ארבעים שנה במדבר. לא הייתה לא חלקת אדמה כדי לגדל בה תבואה (וכמובן לא סופר לקנות בו אוכל...) וה' הוריד להם מן השמיים. מידי יום הייתה יורדת באופן ניסי כמות מדוייקת המספיקה לבני המשפחה כך שלא היה צורך לאחסן את המן. דבר לא היה אפשרי בהליכה במדבר.

על פי דברי חז"ל היום הראשון לירידת המן היה בדיוק בל"ג בעומר. ייתכן שעד יום זה הם אכלו מהצידה שהביאו איתם ממצרים.

אירוע נוסף שהתרחש ביום זה היה בסוף ימי בית שני. עם ישראל פרצו במרד מוצלח נגד הרומאים אשר רצו לשלוט אז בארץ.

עד אותו יום. רבי שמעון ידע סודות אלו ובחר ללמד אותם סאת תלמידיו על מנת שדברים נשגבים אלו לא יאבדו ויעברו לדורות הבאים. בפטירתו דלקה אש גדולה, כיאה למעמד קדוש וגדול זה.

דבריו של רבי שמעון נכתבו בספר הזוהר שהוא ספר היסוד של חכמת הקבלה וממנו נלמדים דברי הסוד, ואף יסודה של תורת החסידות.

על כן, יום זה הוא יום שמחה גדולה.

רבי עקיבא

אמנם הפיוטים המרכזיים ביום ל"ג בעומר סובבים סביב רבי שמעון בר יוחאי וכן נוהגים לעלות לקברו ביום זה, אך נקודה משמעותית ביום ל"ג בעומר היא עצירת המגיפה. עשרים וארבעה אלף תלמידיו של רבי עקיבא נפטרו החל מחג הפסח במגיפה (ויש אומרים - במלחמה). לכן נוהגים מנהגי אבלות החל מחג

מנהגי ל"ג בעומר בעדות ישראל

מנהגים שונים נהוגים ביום ל"ג בעומר, אשר מרבים בו בשמחה. במאמר זה נזכיר כמה מהם.

מנהג הדלקת המדורות

אין ספק כי המנהג המוכר והרווח ביותר ביום ל"ג בעומר (או בלילה..) הוא הדלקת המדורות. המנהג רווח עד כדי כך שכאשר ליל ל"ג בעומר חל במוצאי שבת - יש חשש שההיערכות הגדולה לקראת הדלקת המדורות תגרום לחילול שבת מצד כוחות הביטחון וההצלה ועולה השאלה האם להדליק את המדורות ביום אחר. הדלקת המדורות היא מעיין נר זיכרון גדול המודלק לזכרו של רבי שמעון בר יוחאי שנפטר ביום זה. כמו כן, היא מציינת את האש שסבבה את ביתו של רבי שמעון עת הוא סיפר לתלמידיו סודות מהתורה הקבלה (המשולה לאש ואור) מעוצמת קדושת המעמד. סביב במדורה נהגים לרקוד, לשיר ולפייט פיוטים שונים שנכתבו על רבי שמעון בר יוחאי- רשב"י.

מנהג משחק בחץ וקשת

מנהג נוסף שיש הנוהגים בל"ג בעומר הוא משחק בחץ וקשת. מסופר בדורות הקודמים שביום זה היו המלמדים יוצאים עם הילדים לשדה ומלמדים אותם לשחק בחץ וקשת, עורכים תחרויות ומשחקי ספורט שונים. הסיבות למנהג הן הקשר למרד בר כוכבא וכן, יש אומרים שבימי רבי שמעון בר יוחאי מעולם לא נראתה קשת בשמיים. הקשת מסמלת את העובדה שאלמלא הבטחת ה' לנוח - היה מביא מבול על העולם.

מנהג תספורת ה'חלאקה'

בל"ג נהגים לספר את בני השלוש. ביום זה חוגגים עם הילדים ששאלו להם שלוש שנים ומספרים אותם בפעם הראשונה בחייהם. התספורת בגיל שלוש משולה לפרי הגדל שלוש שנים ואסור לאכול ממנו כיוון שהוא 'עורלה', כך גם התספורת הראשונה של הילד היא בגיל שלוש. רבים נהגים לחגוג עם חתן החלאקה סביב המדורה או להביאו לקברו של רבי שמעון בר יוחאי במירון ולהלבישו בבגדים מיוחדים. כמו כן עורכים סעודה ומחלקים שתיה ומיני מתיקה.

פינת ההלכה

הלכות ומנהגים לימי הספירה

-הלכות ימי ספירת העומר -

מתוך ילקוט יוסף, קיצור שולחן ערוך

מפסקי מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל

לערוך נישואין אחרי ל"ד בעומר, מכל מקום המנהג אצל הספרדים בארץ ישראל אינו כן, ומותרים בנישואין מיום ל"ד לעומר והלאה, כדעת מרן שקבלנו הוראותיו. וראוי להורות לכל רושמי נישואין של הרבנות בארץ ישראל שאם באים לפנייהם מהספרדים ועדות המזרח להרשם לנישואין לפנייהם, ויבקשו לישא בל"ג לעומר, יעירו תשומת לבם שאין מנהג הספרדים כן, אלא מנהגם כמו שכתב מרן הבית יוסף (סימן שצג) בשם הרשב"ץ, שאין לערוך נישואין לפני ל"ד לעומר, כדון תספורת שאין להתיר התספורת אלא ביום ל"ד בבוקר, מדין מקצת היום ככולו. ובשעת הדחק אפשר לעשות הנישואין בל"ג לעומר בערב, אחר צאת הכוכבים של ליל ל"ד, שבזה יש לומר מקצת היום ככולו, גם בלילה. ומיום זה מותר להם לערוך נישואין בכל יום ויום, וכל עדה תחזיק במנהגיה. [ילקוט יוסף מועדים. חזון עובדיה על יום טוב עמו' רנה].

המנהג בכל תפוצות ישראל שלא לשאת אשה בימי הספירה מפסח ועד ל"ד לעומר, מפני שבאותו פרק זמן מתו באסכרה עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, ונשאר העולם שמם, עד שבא רבי עקיבא אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם, והם רבי מאיר ורבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי שמעון, ורבי אלעזר, והם הם שהעמידו את התורה מאותו הדור והלאה. (יבמות סב:). ונהגו העם להתאבל על תלמידי רבי עקיבא שמתו, ולהמנע משמחה. ובהיות שפסקו למות בפרוס עצרת, (כלומר, חצי חודש, דהיינו חמשה עשר יום קודם חג השבועות, שהוא ל"ד לעומר), מותרים לישא מאותו יום ואילך. וכן המנהג פה עיה"ק ירושלים ת"ו, אצל כל הספרדים ועדות המזרח, ואף ביום ל"ד בבוקר מותר. ואחינו האשכנזים נוהגים כמו שכתב הרמ"א להתיר לעשות נישואין רק בל"ג בעומר. [והמיקל גם בליל ל"ג לעומר יש לו על מה שיסמוך]. ואף שבכמה מקומות נהגו כן גם הספרדים, שאין מתירים

פינת המתכונים

מפרום

מתוך אתר החיים הטובים

ארוטב:

- 2 כמות למין קנולד
- 1 קופסת רסק צאגנית
- 1 קופסת צאגנית מיוסקות
- 1/2 כמות מאח דק
- 1/4 כמות סאפל לחור ארוס
- 1 כוס מים רותמים

אטיאון:

- 1/2 ליטר למין קנולד
- 1/2 כוס קמח לבן
- 2 ביצים L

אזביס:

- 500 גרם בשר בקר טחון
 - 500 גרם בשר חזק צוף טחון
 - 1 בצל בינוני קצוץ
 - 3 ליני לום קצוצות
 - 1 צרור פטרזאליה קצוצה
 - 1 צרור כוסברה קצוצה
 - 1/2 כוס פירורי לחם
 - 2 כמות ספריקה מתוקה
 - 1/2 כמות קינמון טחון - לא חובה
 - 1 כף גיבב
 - 1/4 כמות כורכום
 - 1 כמות מאח דק
 - 1/2 כמות סאפל לחור טחון
 - 1 כף למין קנולד
 - 1 ביצה L
- 4-6 תבניות אדמה גדולות קאוסים

אופן הכנה

1. מכינים את הקצוצות: בקצרה גדולה לשים היטב את הבלר הטחון, הפוף הטחון, הבצל, ליני הלוט, פירק, פירורי לחם, הפטרזאליה, הלום ופביצה. מקררים לטחור לטעם במקרר
2. מכינים את תבניות האדמה: פורסים את תבניות האדמה אפרוסות בצווי 1 ס"מ, אחר מכן, פורסים כל פרוסה באמצע אבל לא עד הסוף, לצורת הקמח, כך לנצרות לתי סרוסות דקות של תבנית אדמה לחוחברות בקרב אחד. בודיים רטובות, מלאים כל "פקון" בתערובת הבלר כך לנצב סנדוויץ'
3. אטיאון: טובלים כל קציצה בקמח ואחר מכן בגיבב. במחבת רחבה מומחים למין אטיאון חצי זמון ומטמים כל קציצה עד לשיא מצהיבה ולמין הצדדים. מוציאים לנייר סופג
4. מכינים את הרוטב: בסיר כבד מומחים למין. מוסיפים רסק צאגנית ומטמים כדקה. מוסיפים צאגנית מיוסקות תלוינים ומים רותמים. מניסים את הקצוצות ארוטב, מצהיבים אלא נמוכה ומבלים מוסר כ-30 דקות

הנהגות ואורחות חיים בעדות ישראל השונות

מאת דוד חוברי

ברכת חברים בחיי יום יום:

א. אדם הפוגש את חברו בבקר לפני התפילה מקדים ואומר לו: "צפרך טוב (בקרך טוב) וחברו משיב לו "צפרך טוב ומבורך". אם פגש את רבו אומר: "צפרא דמרי טוב" ואם רבו הקדימו בברכת הבקר ישיב לו: "צפרא דמרי טוב ומבורך".

ב. הפוגש את חברו או הנפרד ממנו בשעה משעות היום אומר לו: "שלום עליכם" וחברו משיב לו: "עליכם שלום וברכה". באם נפגש עם רבו מניח כף ידו הימנית על לוח ליבו קד מעט לפני רבו ואומר: "מרי שלום עליכם".

ג. הפוגש את חברו בצאתו מהתפילה אומר לו: "תשמע תפילתך" וחברו משיב: "ואתה תיענה ותיעתר בתפילה".

ד. הפוגש את חברו בערב אומר לו: "מסא אלכיר" (ערב טוב) וחברו משיב לו: "מסאך באלכיר ואלעפיה" (תלין בטוב ובריאות). יש שנהגו לומר: "רמשך טוב" (ערבך טוב) וחברו משיב: "רמשך טוב ומבורך".

ה. הנפרד מחברו בלילה מברכו "תלין בטוב" וחרו משיב לו "תקיץ ברחמים" או "תקיץ בישועה ורחמים".

ו. מאחר ולא היתה תאורת רחוב בלילה אז אם אדם פוגש את חברו בשעת חשכה ברחוב כהלה מחזיק נר בידו אומר לו: "נהורך קמך" (אורך לפניך) וחברו משיב לו: "נהורך ינהר וזיוך יזהר" (אורך יאיר וזיוך יזהיר).

ז. הפוגש את חברו ביום טוב מברכו: "תזכה לשנים רבות ומועדים טובים" וחברו משיב לו: "בחיך ובימך הטובים".

ח. בראש השנה מברך את חברו: "תכתב בספר החיים ובספר הזיכרון" וחברו משיב: "ואתה תכתב בספר החיים ובספר הזכרון".

ט. בליל כיפור ולמחרתו בשחרית מברך את חברו "תכתב בספר מחילה וסליחה וכפרה" וחברו משיב: "ואתה תכתב בספר מחילה וסליחה וכפרה".

י. במנחת כיפור מברך את חברו: "תבושר במחילה וסליחה וכפרה" וחברו משיב: "ואתה תבושר במחילה וסליחה וכפרה".

יא. בליל שבת מברך את חברו: "שבת שלום" וחברו משיב: "עליך ועל כל ישראל".

יב. בעת שתיית יין או משקה חריף בסעודת שבת מרים את הכוס ומברך את המסובין "שבת טוב ומבורך" ומשיבין לו: "עליך ועל כל ישראל".

יג. בישיבת רעים בימות החול כששותה משקה מקדים ומברך את החברים: "תזכו לחיים טובים" או "השם יהיה אתכם לחיים טובים" והם עונים לו בצוותא: "תזכה לחיים טובים".

יד. בבית האבל אומר על הכוס: "אלוהים ינחם אבלים" והאבלים משיבים: "אמן".

טו. כשהאבל שותה אומר: "בעל הגמול ישלם לכם גמול טוב" והמנחמים משיבים: "השם ינחמכם נחמה שלמה".

טז. אדם הנפרד מהחתן לאחר סעודת המצווה מברכו: "אלוהים יבנה ביתך" והחתן משיב לרווק- "ביתך יבנה" ולנשוי- "ביתך לא יחסר".

יז. אשה הפוגשת את חברותיה ביו"ט מברכת אותן: "כל סנה ואנתו סלימין" (כל שנה תהיו בשלום) וחברתה עונה: "סלימת חיאתיש" (חייך יהיו בשלום).

היסטוריית יהודי תימן

מאת: דוד חוברי

היה צורך בהנהגה ארצית וכאן זה התפתח למינויים של נשיא, מארי (רב ראשי, חכם באשי) ורבנים בכלל. לצידם עמדו מנהיגים שהם לא רבנים ובדרך כלל מעשירי הקהילה שלהם השפעה כלכלית וקשרים עם השלטון. ההנהגה הדתית דאגה להקמתם של בתי הדין שדאגו לכל העניינים המשפטיים שהתעוררו בקרב הקהילה, הן בעניינים שבין אדם וחברו, בדיני ממונות, בענייני נישואין, גירושין, יבום וחליצה, ענייני ירושות, שחיטה, מינוי שליחים ומנהיגים לקהילות חוץ וכו'. בצמוד לבית הדין התנהל "פנקס" בית הדין בצנעא שנקרא "מסוודה" שם תועדו בכתב כל ענייני בית הדין. (ל"פנקס" זה משמעות עצומה בחקר ההסטורי של תימן). כמו כן הוקמו ישיבות ללימוד תורה ובתי ספר לתלמידים. מקורות ההכנסה של קופת הצדקה היו העורות והחלבים זהו מעין מס עקיף שהוטל על בשר כשר - שכל מי ששחט היה צריך לתת לצדקה, את העורות והחלבים, עליהם היה ממונה פקיד שמכר זאת במחירי

ההתארגנות הקהילתית המחודשת של גולי מוזאע

במאחר ובשובם של גולי צנעא לעירם הכל היה חרב ולא נותר דבר ממה שהיה קודם נאלצו ראשי הקהילה ומנהיגיה לארגן מחדש את בתי הכנסת את בתי הספר ללימוד תינוקות של בית רבן (תשב"ר), להקים בית דין קבוע של שלושה דיינים, לייסד קופה של צדקה שכונתה בעבר "הקדש" ולהקים מקווה טהרה ובית מרחץ ציבורי. תהליך שיקומי זה נמשך שנים רבות ונמשך למעשה עד עלייתם ארצה. בשלב זה אכתוב באופן כללי בלבד על פרטי התארגנות זו ובעתיד ארחיב את הדברים על כל מוסד ומוסד בנפרד. מתוך הצהרות הכוונות הראשונות, כפי שפורטו לעיל ושנכתבו עפ"י זכרונותיו של הרב עמרם קורח, כשהגיעו לבצע וליישם הלכה למעשה את המטרות והיעדים, הרי שהורחבו והתווספו עוד ועוד מטלות ותפקידים בהתאם לצורך הנדרש. בראש ובראשונה

מרכז מורשת הרמב"ם ועדות ישראל
מזמין אתכם לתערוכה ייחודית בנושא:

חג המימונה

אשר תפתח בע"ה בערב חג המימונה
מוצאי שבת כ"ב ניסן (23.4.22)
בשעה 20:30

במרכז המבקרים ברחוב אבולעפיה 8, טבריה
(סמוך לציון של "הנשר הגדול")

תִּיֵּן בְּחֹן וְתִסְעָדוּ

בתערוכה יוצגו יצירות אומנות
מאת האומנית

זיו קולט

זכת פרס המדלייה של החברה הממשליתית
של המדליות בנושא המימונה

הכניסה חובה! (לשאר האזכר!)

השוק לסוחרים קבועים והכסף
"הלך" לקופת הצדקה. בנוסף לכך
היה מקור הכנסה נוסף שנקרא
"תדיר" זהו מונח עתיק שמשמעותו:
תרומות של בשר שגבו מהקצבים
ומס על סוחרים צימוקים, וכן מס
כלשהו שעליו החליטה הקהילה
לצורך שעה. כמו כן גבה מס מכל
ראש בקר שנשחט בבית מטבחים
ציבורי - מס שחיטה. מקור נוסף היה
רווחים מנכסי דלא ניידים מהקדשות
. במהלך השנים נבנו 18 כנסת
רק בעיר צנעא ועל כך נפרט בעתיד.
אחד מעשירי תימן הקים בית כנסת
וישיבה גדולה ובנה בית מרחץ ציבורי
ששימש את יהודי צנעא שנים רבות.
לסיכום ניתן לומר כי ההתארגנות
מחדש של יהודי צנעא לאחר שובם
מגלות מוזע לקחה בחשבון את
הפקת הלקחים מהגלות ותוצאותיה
וכל ההתארגנות היתה פועל יוצא
של חשיבה זו כדי לבסס ולחזק את
מעמדה וחוסנה של הקהילה לטווח
רחוק.

דמויות מופת בעדות ישראל

מאת: דוד חוברי

רבי יוסף בן סעדיה בשירי (מהרי"ב)

"אבן השרון" - פירוש על "עין יעקב" - אגדות התלמוד, לסדרים מועד ונשים.
 - פירוש בערבית יהודית לאגדה של פסח (תורגם ופורסם ע"י הרה"ג יוסף קאפח)
 - פירוש לסידור תפילה (תכלאל) שנקרא מאז תכלאל מהרי"ב.
 - הגהות וביאורים ל"מדרש הגדול" שחובר ע"י ר' דוד בן עמרם עדני במאה ה-14.
 - "עין משפט" - מראה מקומות להלכות הרמב"ם.
 - "חלק הדקדוק" - מאמר העוסק במסורת המקרא ומצוי עפי"ר היום בכל תאג'.
 - "בשירי" - טעמים ופרפראות חכמה.
 - הגהות לפירוש "המזרחי" לר' יוחנן מזרחי
 - חי למסכת חולין.
 - כמו כן העתיק ספרים רבים מספרותם של חכמים מחוץ לתימן שנכתבו בסמוך לתקופתו ובעיקר ספרות קבלית והלכתית

מגדולי רבני תימן במאה ה-17 פוסק מקובל ולבדר אומן. מוכר גם בכינויו הס' פרוטי אבנר בן נר השרוני. נולד במחצית השנייה של המאה ה-16 ונפטר בשנת 1661 בקירוב. חי במחוז רחבה צפונית לצנעא. השפעתו על יהודי תימן התבטאה בתחומים רבים. עסק בהעתקת ספרים רבים, מדרש ואגדה, הלכה ודקדוק, וסידורי תפילה (תכלאלים). עשרות ספרים מכתב ידו נותרו עד היום. הוא הוסיף ביאורים וחדושים בספריו המועתקים מפרי עטו ומחשבתו. כמו כן כתב וחיבר ספרים משל עצמו על פי הפירוט הבא:
 ספר "חבצלת השרון" - באור צורת האותיות על פי תורת הסוד, מסורות למד קרא ודרשות קבליות. חיבר זאת בהיותו בן-19. (ההדיר ספר זה פרופ. אהרון גיימאני בשנת תשס"ח בהוצאת יד הרב ניסים-ירושלים)

יחד שבטי ישראל

סיפורי עליה אותנטיים

רבקה כהן עלתה לארץ ישראל מלוב. לשמחתה - משפחותיה של חברותיה עלו יחד עם משפחתה לארץ ישראל.

ההפלגה באנייה הייתה חוויה מרגשת אך מעייפת מאד. גלי הים עוררה בה בחילה וחלקים גדולים מהיום היא ניסתה לישון. ללא הצלחה מרובה.

באחד הלילות התעוררה רבקה מקריאות מבוהלות של רב החובל שיש משהו לא תקין בספינה וחשש לתביעה.

הבהלה אחזה בכולם. הוריה של רבקה מיהרו להלביש את כל הילדים בחגורות ההצלה.

זעקות ובכי נשמעו מכל עבר. האם האנייה תטבע? האם לאחר המסע הארוך והמפרך הם לא יזכו להגיע לחופי הארץ?

רבקה והוריה לחשו פרקי תהילים ולאחר זמן שהיה נראה בעיניה כנצח - נשמעה הקלה בקריאות הקברניט.

הגלים שקטו והאנייה נרגעה.

גם היום, שנים לאחר שבנתה את ביתה בעפולה, היא מספרת את סיפור ההצלה לנכדים השמחים להקשיב לסיפוריה המעניינים של סבתא רבקה.

בַּר יוֹחַאי ר' שמעון לביא

אל בידו

קניית הודָה וְהַדָּרָה
בר יוחאי נמשחת...

בר יוחאי נמשחת אֲשֶׁרֶיהָ שְׁמֹן
שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיהָ

בר יוחאי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים
לְמוֹדֵי יְיָ הֵם לוֹמְדִים
אֹר מְפֹלֵא אֹר הַיְקוֹד הֵם
יוֹקְדִים הֵלֵא הַמָּה יוֹרוֹה מוֹרֶיהָ
בר יוחאי נמשחת...

בר יוחאי שְׁמֹן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ
נִמְשַׁחַת מִמֵּדַת הַקֹּדֶשׁ
נִשְׁאֲתָ צִיץ נֶזֶר הַקֹּדֶשׁ חָבוּשׁ
עַל רֹאשָׁהּ פְּאֲרָה
בר יוחאי נמשחת...

בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים
עֲלִית לְלִקוּט בּוֹ מְרַקְחִים
סוּד תוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים

בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּת
יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בְּרַחַת
בְּמַעֲרַת צוּרִים שְׁעַמְדַת שָׁם

להאזנה
לפיוט
בנעימה
סרקו את
הקוד:

בַּר יוֹחָאֵי יו"ד הַכְּמָה קְדוּמָה
הַשְּׁקֵפֶת לְכַבּוּדוֹ פְּנִימָה
לֵב (שְׁלִשִׁים וּשְׁתַּיִם) נְתִיבוֹת
רֵאשִׁית תְּרוּמָה אֶת כְּרוּב
מִמֶּשֶׁח זֵיו אוֹרֶךְ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

בַּר יוֹחָאֵי אוֹר מְפֻלָּא רוּם
מֵעֵלָה יִרְאֵת מְלַהֲבֵיט כִּי רַב
לָהּ
תַּעֲלוּמָה וְאַיִן קוֹרָא לָהּ נִמְתָּ
עֵינֵן לֹא תִשׁוּרֶךְ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

בַּר יוֹחָאֵי אֲשָׁרֵי יוֹלְדֵתְךָ אֲשָׁרֵי
הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ
וְאֲשָׁרֵי הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ
לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תְּמִיךָ וְאוֹרֶיךָ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמֶר בְּעִבּוּרְךָ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

בַּר יוֹחָאֵי נְאֻזְרֶת בְּגְבוּרָה
וּבְמִלְחָמַת אִשׁ דֵּת הַשְּׁעָרָה
וְחָרַב הוֹצֵאת מִתְּעָרָה שְׁלֵפֶת
נְגִד צוֹרְרֶיךָ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

בַּר יוֹחָאֵי לְמִקּוּם אַבְנֵי שֵׁשׁ
הַגַּעֲתָ לְפָנֵי אַרְיָה לִישׁ
גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ
תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרֶךְ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

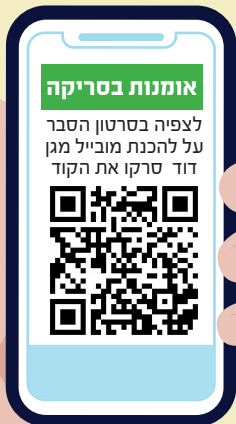
יוֹחָאֵי בְּקִדְשׁ הַקְּדָשִׁים קוֹ יְרוּק
מְחִדְשׁ חֲדָשִׁים
שְׁבַע שְׁבָתוֹת סוּד חֲמֻשִׁים
קִשְׁרֶת קִשְׁרֵי שֵׁ"ן קִשְׁרֶיךָ
בַּר יוֹחָאֵי נִמְשַׁחַת...

הפינה לצעירים

תפוזרת ספירת העומר

ל	י	ר	ה	ו	ז	ה	ר	פ	ס
ג	נ	ו	ע	מ	ש	י	ב	ר	פ
ב	ל	צ	ע	ד	ע	מ	ט	צ	י
ע	ל	ע	י	ו	י	ע	ח	מ	ר
ו	ע	א	ט	ר	ו	ר	מ	ל	ת
מ	ע	ח	ו	ה	ט	ה	ל	ע	ה
ר	ס	נ	צ	ע	י	ח	ב	ח	ע
צ	מ	ר	ח	ו	ז	מ	ג	צ	ו
נ	נ	צ	מ	י	ב	ו	ר	ח	מ
ת	ח	א	צ	ל	ג	י	צ	מ	ר

ספירת העומר/ רבי שמעון/ מדורה/ לג בעומר/
מירון/ מערה/ חרובים/ ספר הזוהר

רבי צקיבא ואנחנו

מה הייתם צושים אם מישהו היה הרים אבן משהו שהתפתח ביצירה שלו כמה שנים?
קשה לדמיין... אין כמעט דברים כאלה שאנחנו צוהדים עליהם כל כך הרבה זמן. אבל מה שבאנו שזה מאכזב, מצדדן ואולי גם מייאש. גם יצירה שהתקיימה בה חצי שנה - לא היינו רוצים שמישהו ירחיב. ואם זה תורה - חב הסוכנים שלא נכון חדשה ביקשה. רבי צקיבא השקיע שנים רבות מחייו כדי להוציא תלמידים חכמים גדולים. הוא השקיע בהם כל כך צד כדי כך שהוא אפילו לא הגיע לביתו בושק השנים האלו. התלמידים האלו מתו. 24,000 תלמידים. זה מספר גלוי נרפס. אנחנו מתאבלים על מתים בימים אלו, ויו ספירת הזוהר.
מה רבי צקיבא צושה אחרי מתים? הוא לא מתיאש אלא יוצא ללמד תלמידים חדשים. הוא מוציא חמישה תלמידים חדשים. אחד מהם הוא רבי שמעון בר יוחאי. תלמידים אלו היו תלמידים חכמים גדולים כל כך שהרבה מהם שאנחנו אומרים היום מבוסס על דבריהם. אף מה אנחנו אומרים משהו שמותר להתאבל ולהתאבל כשמישהו צוענין נהרס או לא צדד בדיקת כמו שרבינו, ומה צודד? לא התייאש. אנחנו טוב. בסוף זה יצא.

הפינה הזו היא בשבילכם, ואני רוצים שתכתבו לנו על מה מעניין אתכם שנכתוב כאן בעלונים הבאים. אתם יותר ממוזמנים לכתוב לנו למייל: edotlyeladim@gmail.com